

Pedos Ant Dregno Akmens

Foje

gydanti muzika milijonai žvaigždžių
svaiginančios giesmės aš daug jų turiu
nemigo naktys jos trunka ilgai
neramūs šešėliai tai mano draugai

pėdos ant drėgno akmenų
jos greitai nuo žemės atsiskirs
aš laikiu rudens
aš noriu pamatyti kaip lapai mirs
kas šaukia mane
tada kai vienatvės reikia man
aš noriu vandens
nes jis kaip ir laikas teka

pokalbiai mūsų netekę vilčių
tai tik dalelytė beribių minčių
melodijų aidas giliai viduje
jas norint išgirsti reik plėšyti save

bėgantys metai nutolina mus
nuo pirmojo žingsnio kurio jau nebus
ir tas kelias per mišką ir kas jo gale
kas vakar žinojo jog šiandien aš čia